

i en videre Maalestok skulde kunne overbrage Abgangen til sin Eiendom til Andre og finde tilstrækkelig Paastjænnelse derfor, men bagefter, naar der var Spørgsmaal om at anvende Udgifter paa Istandsættelser, skulde kunne benytte det til fuldkomment at kaste disse Udgifter fra sig over paa Andre. Det gik dengang med disse Veie som med de kongelige Haver, der som bekjendt tidligere vare affpærrede og lukkede, men med Hensyn til hvilke den mere tidsvarende og humane Anstuelse senere gjorde sig gjældende hos dem, som havde Venyttelsen af dem, nemlig de kongelige Personer, at det var upassende ikke at give Publicum Abgang til dem, hvorved man, da dette ikke kunde gaae igjennem Luften, fandt sig i, at der skete nogen Veffadigelse, navnlig paa Grønsværet, som man da reparerede og istandsatte. Indtil 1864 hørte disse Veie utvivlsomt som Pertinentier til Slottet, og da Communen saaledes i det nævnte Aar ønskede, at Grøfterne ved Falconeralleen skulde have en større Udbyning og en forbedret Skikkelse, henvendte man sig derom til Domainebestyrelsen, som gik ind paa endog til dette Extraarbejde at hve 100 Rd. aarlig i to Aar som et formeentligt passende Bidrag, der omtrent vilde svare til Halvdelen af, hvad Arbejdet kostede; men i 1865 foregik der en Hovedforandring, som ganske vist ikke blev foranlediget fra Communens Side. Der kom da en Bestemmelse om, at denne skulde overtage Pilealleen, Alleegaden og Falconeralleen, idet man slog en Streg over Overenskomsten med Hensyn til Grøfternes Forbedring og kastede Udgifterne heelt over paa Communen. Denne søgte at gjøre saa megen Modstand som muligt, og Sagen kan endnu ikke betragtes som endelig afgjort; men nu kom det næste Skridt, nemlig det med Hensyn til Frederiksberg Allee, der imidlertid ikke er foranlediget fra Domainernes eller Regjeringens Side. Regjeringen nærved ingen Tvivl om, at man skulde fortsætte den Tilstand, der hidtil havde været tilstede, og i det sidste Budgetforslag var der ingenlunde Spørgsmaal om at kaste Frederiksberg Allee over paa Communen, men kun om at faae det fornødne Beløb til dens Forbedring, Vedligeholdelse og Istandsættelse. Det var først i Landsstinget, den Tanke kom frem, at det vilde

være ønskeligt at faae Sagen endelig afgjort, hvorfor man anmodede Ministeren om at aabne en Forhandling med Communen i saa Henseende, og Indenrigsministeren gik da atter til Communen. Forhandlingen har derefter fundet Sted paa den Maade, som af Indenrigsministeren og det før nævnte Medlem er antydet, og jeg troer ikke, at man, naar man vil læse disse Forhandlinger fuldstændigt igjennem, vil finde, at det var nogen urimelig Forbring, Communen stillede, skjøndt den vistnok ikke blev modtagen af Indenrigsministeren, der søgte at nedbringe Summen til et saadant mindre Beløb som det, hvorom der nu foreligger Forslag. Det er blevet oplyst, at Befoetningen ved selve Istandsættelsen af Alleen vil andrage 8,300 Rd., medens den aarlige Befoetning vil beløbe sig til henved 700 Rd., og det er ganske vist, at, naar den hidtilværende Tilstand skal vedblive, maa Staten udrede disse Udgifter. Spørger man nu, om det er rigtigt, at dette Skridt foretages, at man afgjør Sagen paa den foreslaede Maade med Communen, troer jeg, man vil finde, at det maa være meget ønskeligt, at Sagen faaer sin Afgjørelse nu. Naar man siger, at man kunde lade den staa hen, at Ministeren kunde forsøge at fremsætte et Forslag om en anden Afgjørelse, saa har denne vel ikke udtalt sig derom, men jeg tvivler paa, at han skulde være tilbøielig til at gaae ind derpaa, eller at der skulde være den mindste Udsigt til, at han vilde forsøge paa at udfinde, hvem der havde Interesse i Alleen, for at faae dem til at bidrage Noget; naar man skulde tage Spørgsmaalsentrepræneurerne, Omnibuseierne og Tracteurerne med, vilde det vistnok være en aldeles uoverkommelig Opgave. Overhovedet er det sikkert meget vanskeligt at sige, hvem og hvor Mange, der nyde Godt af Alleen; thi man kan virkelig ikke her indskrænke sig til Beboerne af Frederiksberg Commune, end ikke i Forbindelse med Kjøbenhavns Beboere, men man maa gaae til Landets forskjellige Egne i det Hele, ja, endog udenfor Landet, hvorfra der jo idelig kommer Rejsende, som altid søge ud i denne Egn, der er en af de smukkeste i Nærheden af Kjøbenhavn. Jeg troer altsaa ikke, at der kan være Spørgsmaal om at vente noget andet Forslag fra Ministeriets Side. Naar det, ærede Med-